

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4

“GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2022 iHappiness: ความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืนในยุคสังคมดิจิทัล”

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในสถานศึกษาสู่ความสำเร็จ Professional Learning Community (PLC) in the School for Success

มาลัยพร ก้านอินทร์

รศ.ดร.นันทิยา น้อยจันทร์

หลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

E-Mail: s64561802056@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือเครื่องมือที่สำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ของวิชาชีพครูที่ทำงานร่วมกัน มีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ ความรู้ นวัตกรรม เทคนิคกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนปัญหา และเรียนรู้ที่จะมองเห็นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง พัฒนาการจัดการ ร่วมกันแก้ไขปัญหาเพื่อนำมาพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญและการทำงานร่วมกันของครู และยกระดับคุณภาพให้สูงขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจึงเป็นเครื่องมือให้ครูเป็นผู้ลงมือกระทำด้วยตนเอง เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงในการจัดการเรียนการสอน

คำสำคัญ: ชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC), สถานศึกษาสู่ความสำเร็จ

Abstract

This academic article aims to study the community of professional learning in educational institutions. Professional learning network It is an important tool to help drive learners' learning. It is to create a learning culture of professional teachers working together. Have common objectives exchange of academic learning, knowledge, innovation, and techniques of the learning management process. There was an exchange of problems. And learn to see improvement, change, and development of management together to solve problems in order to develop the learning of learners and the collaboration of teachers and upgrade the quality to a higher level. For that reason, the professional learning community is a tool for teachers to act on their own to create changes in teaching and learning management.

Keywords: Professional Learning Community (PLC), School for success.

บทนำ

สังคมโลกในศตวรรษที่ 21 ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว สื่อเทคโนโลยี และทรัพยากรต่างๆ ล้วนส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนรู้ ครูต้องทันสมัยและทันกาล สถานศึกษาจำเป็นต้องเป็นองค์กรที่เปิดรับความหลากหลายและความแตกต่างที่มากขึ้นพร้อมๆ กันกับความจำเป็นในการสร้างให้เกิดความเป็นเอกภาพ

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4

“GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2022 iHappiness: ความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืนในยุคสังคมดิจิทัล”

ในองค์กร เพราะเอกภาพในองค์กร คือหัวใจของความสำเร็จ การทำงานเป็นทีม คือ เครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรสู่เป้าหมาย ด้วยเหตุนี้การสร้างเอกภาพ การทำให้เกิดทีมในการทำงานจึงเป็นโจทย์สำคัญสำหรับการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560) การบริหารการศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพและความเสมอภาคให้กับนักเรียนทุกคนซึ่งจะเกิดขึ้นได้ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา ต้องร่วมมือร่วมพลังกันเรียนรู้และสร้างความความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานของตนและเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้เพื่อเข้าใจศักยภาพ และความต้องการของนักเรียนแต่ละคน แล้วร่วมมือกันออกแบบดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้และวิถีชีวิตที่ถูกต้อง สร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน การจัดการเรียนการสอนให้เกิดผลสัมฤทธิ์และการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนแต่ละคน ให้ตรงตามความสนใจเต็มศักยภาพ การทำงานแบบร่วมมือร่วมพลังกันของผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนทุกคนเช่นนี้ เป็นวัฒนธรรมการทำงานในโรงเรียนแบบ “ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ”(Professional Learning Community : PLC) (สิริพันธุ์ สุวรรณมรรคา, ชุตติวิภา 23728 นวัตกรรมการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังที่กล่าวมา จะเห็นว่าชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community:PLC) เป็นการพัฒนาวิชาชีพให้เป็น “ครูเพื่อศิษย์” โดยมองว่าเป็น “ศิษย์ของเรา”มากกว่ามองว่า “ศิษย์ของฉัน” และการเปลี่ยนแปลงคุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เริ่มจาก “การเรียนรู้ของครู” เป็นตัวตั้งต้น เรียนรู้ที่จะมองเห็นการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง พัฒนาการ จัดการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อผู้เรียนเป็นสำคัญ (กุลธิดา พุ่งคาโน, 2561, น. 81)

ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ(Professional Learning Communityเรียกชื่อ ย่อว่า PLC) เป็นการผสมผสานแนวคิดของความเป็นมืออาชีพ (professional) และ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ (learning community) เข้าด้วยกัน (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนผล, 2562, น. 11)

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนผล (2557: อ้างอิงใน วิราวรรณ เพ็ชรนาวา, 2563, น. 10) ได้กล่าวว่าชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) เป็นพัฒนาการของการจัดการความรู้ (Knowledge Management) องค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) และชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Learning Community) โดยการผสมผสานแนวคิด 2 ประการ คือ 1) ความเป็นมืออาชีพ (Professional) หมายถึง การทำอะไรได้ดีกว่าเมื่อสมัครเล่น การไม่ทำร้ายสังคมจากความเชี่ยวชาญของตน การมีความสุขจิตแห่งวิชาชีพ การมีความสุขจากการได้ทำประโยชน์แก่สังคม และการตระหนักถึงจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ประกอบด้วยหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ที่ได้มาตรฐาน มีการฝึกปฏิบัติทางวิชาชีพ และมีองค์กรวิชาชีพรับรอง 2) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Learning Community) หมายถึง การรวมกลุ่มกันของผู้ประกอบวิชาชีพ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาสมรรถนะเชิงวิชาชีพ และคุณภาพของผู้เรียนร่วมกัน ผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมมือร่วมใจ (Collaborative Learning) การเรียนรู้การปฏิบัติงานในพื้นที่ (Field) และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing Learning) อย่างต่อเนื่อง เป็นการเรียนรู้ร่วมกันมากกว่าการสอน (Focus on learning rather than on teaching) การทำงานร่วมกัน (Work Collaborative) และความรับผิดชอบต่อตนเอง (Self -Accountable)

วิราวรรณ เพ็ชรนาวา (2563, น. 11) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การรวมตัวกันของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งมีวัฒนธรรมองค์กรร่วมกัน มีเป้าหมายเดียวกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพ การจัดการศึกษา และคุณภาพผู้เรียนร่วมกัน

รองศาสตราจารย์ ดร.พงศรัศมี เฟื่องฟู (ม.ป.ป., น. 3) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ PLC หมายถึง การรวมตัว ร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมทำ และร่วมเรียนรู้ร่วมกันระหว่าง ครู ผู้บริหาร และนักการศึกษา บนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตรสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญ และความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิกในชุมชน

Hord (1997) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง ชุมชนของครูที่มุ่งเน้นแสวงหาองค์ความรู้ร่วมกัน และนำความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้นั้นไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาของผู้เรียน ตลอดจนการพัฒนาโรงเรียน

สรุปความหมายของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้ว่า เป็นการรวมตัวกันของสมาชิกภายในองค์กร ที่มีวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร มีวิสัยทัศน์ มีเป้าหมายเดียวกันที่พัฒนาผู้เรียน โดยการทำงานเป็นทีม เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และความสุขในการทำงานร่วมกันในชุมชนการเรียนรู้

องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

Hord, S.M. (1997: อ้างอิงใน สิริภพ บุญยสิน, 2560, น. 17) กล่าวว่า การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมี 5 องค์ประกอบ คือ 1) การสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน โดยผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านต่างๆ ในโรงเรียนให้ประสบผลสำเร็จ ทั้งด้านนโยบายและการปรับปรุงโรงเรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้เพื่อนร่วมงานมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ และผู้บริหารสนับสนุนครูในการพัฒนาวิชาชีพ และเพิ่มพูนความรู้ 2) การเรียนรู้ร่วมกันและการประยุกต์ใช้ความรู้ โดยผู้บริหารและครูผู้สอนมีวิธีการสอนที่หลากหลาย มีหลักสูตรที่ทันสมัย มีวิธีการแก้ปัญหา ในด้านต่างๆ และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการเรียนรู้ระหว่างครูกับนักเรียน 3) การสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม โดยผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกันสร้างค่านิยมและกำหนดวิสัยทัศน์ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีของนักเรียน และเพื่อให้โรงเรียนมีคุณภาพที่ดี 4) การจัดสภาพที่เอื้ออำนวย โดยผู้บริหารควรส่งเสริมให้กำลังใจ และยกย่องชมเชยการทำงานของครูในการทำงาน เพื่อให้มีการปรับปรุงพัฒนาโรงเรียนให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ มีความคิดสร้างสรรค์ และมีนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อมุ่งเน้นให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น 5) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล โดยมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และสร้างโรงเรียนให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ ด้วยการลดช่องว่างในการทำงานและการจัดการเรียนการสอนระหว่างผู้บริหาร ครู และนักเรียน

วิชัยวงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2562, น. 13) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ ที่ทำให้การดำเนินกิจกรรม PLC ประสบความสำเร็จ ดังนี้ 1) การเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสมาชิกในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบ่งปันความคิด ความรู้ และประสบการณ์เติมเต็มซึ่งกันและกันเพื่อนำไปสู่การต่อยอดและการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ 2) การทำงานแบบร่วมมือร่วมใจบนพื้นฐานความคิดว่า สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ไม่แยกส่วนความรับผิดชอบจนไม่สามารถบูรณาการการทำงานเข้าด้วยกัน 3) สำนึกความรับผิดชอบ คือความรับผิดชอบต่อ

เรียนรู้ในฐานะที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่จะต้องพัฒนาตนเอง ตามแผนการดำเนินการของ PLC ที่ได้ตกลงร่วมกันความรับผิดชอบต่อการจัดการถอดบทเรียน และนำบทเรียนมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้

เมธาสิทธิ์ ธัญรัตนศรีสกุล (2560: อ้างอิงใน วิราวรรณ เพ็ชรนาวา 2563, น. 20 21) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ เป็นการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ร่วมวิชาชีพ มีการแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้ เพื่อการเรียนรู้ ต่อยอด องค์ความรู้ ที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ ในชั้นเรียนของครูแต่ละคน จะถูกนำมาจัดการความรู้ อย่างเป็น ระบบ ผ่านการอภิปรายสะท้อนคิดตามหลักวิชาการ และนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง สิ่งที่ได้ตามมาคือ ครูมีความรู้ในเนื้อหาเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ และกระบวนการวัดประเมินผล ทำให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แนวทางปฏิบัติสำหรับครูที่ต้องการสร้างความร่วมมือในการพัฒนานักเรียนผ่านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ การตั้งเป้าหมายแบบ SMART และกระบวนการสอนงานแบบพี่เลี้ยงวิชาการ องค์ประกอบที่เป็นปัจจัยสนับสนุนของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีจำนวน 5 องค์ประกอบได้แก่ 1) ชุมชน กัลยาณมิตร 2) การมีวิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมกัน 3) การมีภาวะผู้นำ 4) การเรียนรู้ แบบร่วมแรงร่วมใจ และ 5) การมีพื้นที่ปฏิบัติงานร่วมกัน เป้าหมายหลักที่สำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับครู คือ การพัฒนานักเรียนให้มีความรู้และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

กล่าวโดยสรุป คือ องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของคนในองค์กรแบบกัลยาณมิตร ที่มีเป้าหมายค่านิยมร่วมกัน เพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพการจัดการศึกษา และคุณภาพผู้เรียนร่วมกัน

กระบวนการ PLC ในสถานศึกษาสู่ความสำเร็จ

รองศาสตราจารย์ ดร.พงศรัศมี เฟื่องฟู (ม.ป.ป., น. 3) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนกระบวนการ PLC ในสถานศึกษาไว้ดังนี้

1. ต้องมีการรวมกลุ่ม และกลุ่มนั้นต้องมีลักษณะคล้าย ๆ กัน เช่น
 - 1.1 จัดกลุ่มครูที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน, กลุ่มสาระเดียวกันในระดับชั้นเดียวกัน จำนวนสมาชิก 6-8 คน
 - 1.2 ระยะเวลา 2-3 ชม.ต่อสัปดาห์ ตลอดหนึ่งปีการศึกษา กำหนดเป็นชั่วโมงชัดเจน
 - 1.3 จัดชั่วโมงอยู่ในภาระการสอนของครู/ภาระงาน เพื่อไม่ให้ครูถือว่าเป็นภาระเพิ่มขึ้น
2. บทบาทของบุคคลในการทำ PLC
 - 2.1 ผู้อำนวยการความสะดวก ต้องรักษาระดับการมีส่วนร่วมของสมาชิก ควบคุมประเด็นการพูดคุย
 - 2.2 สมาชิก ต้องเปิดใจรับฟัง และเสนอความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ รับแนวทางไปปฏิบัติและนำผลมาเสนอพร้อมต่อยอด
 - 2.3 ผู้บันทึก สรุปประเด็นการสนทนาและแนวทางแก้ปัญหา
3. กลุ่มร่วมกันคิด “ปัญหาการเรียนรู้ของนักเรียน” หาปัญหาสำคัญที่สุด สิ่งที่ต้องระวัง
4. หาสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหา จากนั้นกลุ่มอภิปรายหาสาเหตุที่แท้จริง โดยเน้นไปที่การสอนของครูเป็นอันดับแรก ที่ถือว่าเป็นสาเหตุที่แท้จริง
5. หาแนวทางแก้ไข “ปัญหาการเรียนรู้ของนักเรียน” ที่สำคัญนั้น จะแก้ไขปัญหายังไง โดยดูจากสาเหตุของปัญหา แนวทางแก้ปัญหามาอาจใช้ประสบการณ์ของครูที่ทำให้เกิดความสำเร็จ ผู้ทรงคุณวุฒิจานวิจัย

หรือแหล่ง การเรียนรู้อื่น ๆ ที่มีการเสนอแนวทางไว้แล้ว จากนั้น สรุปแนวทางการแก้ปัญหาสำคัญ 1 เรื่อง หรือ 2 เรื่อง ตามสภาพของนักเรียนแต่ละโรงเรียน

6. นำแนวทางที่สรุปเพื่อนำไปแก้ไขปัญหา มาช่วยกันสร้างแผนงาน เลือกการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning : PBL) โดยมีสิ่งที่จะต้องทำต่อ คือทำอย่างไร ทำเมื่อไร ใช้อย่างไร และตรวจสอบการทำงานอย่างไร จะเสนอผลระหว่างทำงานและสรุปผลเมื่อไร

ความสำเร็จของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา

เมื่อกล่าวถึงความสำเร็จของ PLC คงต้องกล่าวถึงความสำเร็จในหลายระดับด้วยกัน ประเด็นแรกคือ ความสำเร็จของ PLC คือ 1) โรงเรียนได้มีภาวะผู้นำร่วมกัน ครูทุกคนในสถานศึกษาได้มีส่วนในการบริหาร มีส่วนร่วมในความรับผิดชอบ 2) ได้ค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วมที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และ 3) ทุกคนร่วมกันเรียนรู้สู่การปฏิบัติร่วมแบ่งปันประสบการณ์ ในระดับของครูผู้สอนนั้น เป็นการลดความโดดเดี่ยวในการปฏิบัติงาน ได้มีโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์นำไปสู่การพัฒนาตนเอง (การัญพิชชา กชกานน, สุภารัตน์ อินทร์ตัน, บุญญาพัฒน์ จันทรเพชร, 2561, น. 1044)

ด้านความสำเร็จของ PLC จากผลการวิจัยโดยของ Hord (1997) ที่ยืนยันว่า การดำเนินการในรูปแบบ PLC นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพทั้งด้านวิชาชีพและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน จากการสังเคราะห์รายงานการวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนที่มีการจัดตั้ง PLC โดยใช้คำถามว่า โรงเรียนดังกล่าว มีผลลัพธ์อะไรบ้างที่แตกต่างไปจากโรงเรียนทั่วไปที่ไม่มีชุมชนแห่งวิชาชีพ และถ้าแตกต่างแล้วจะมีผลดี ต่อครูผู้สอนและต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง ซึ่งมีผลสรุป 2 ประเด็น ดังนี้

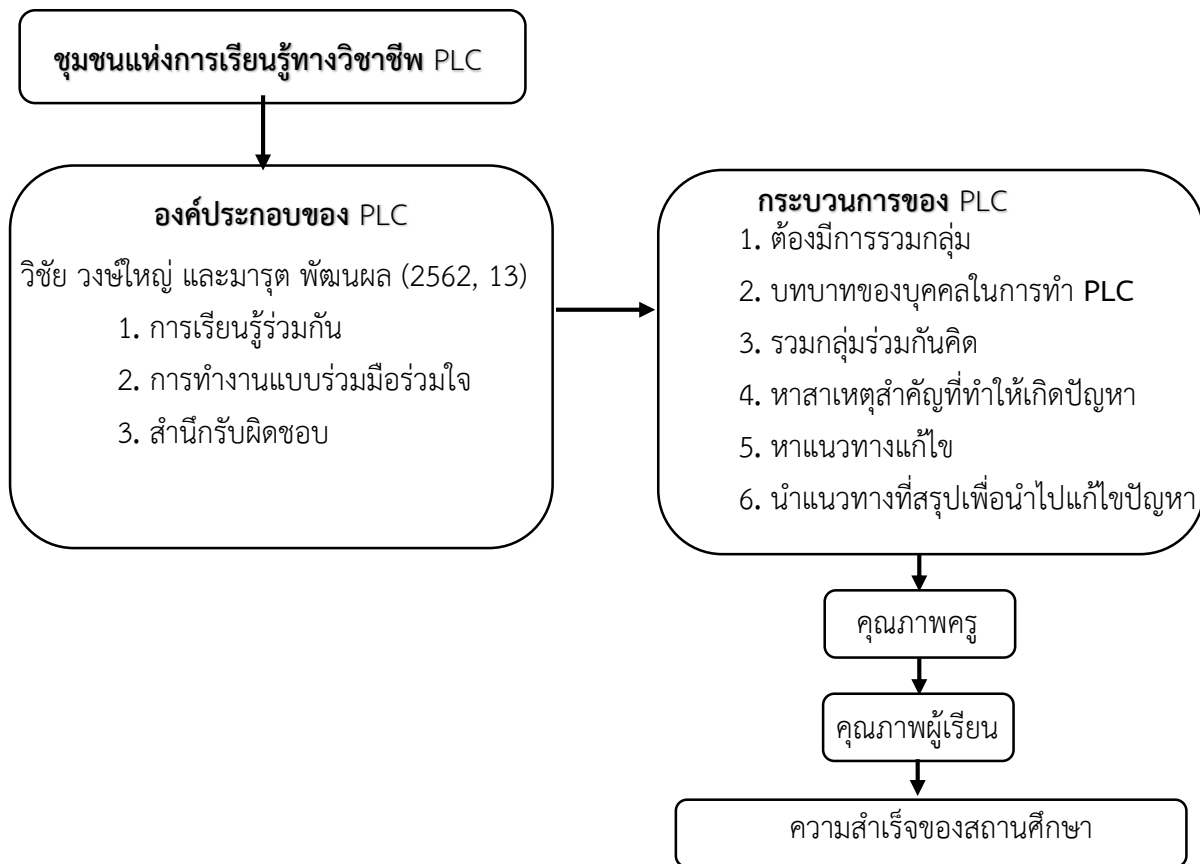
ประเด็นที่ 1 ผลดีต่อครูผู้สอน พบว่า PLC ส่งผลต่อครูผู้สอน กล่าวคือลดความรู้สึกโดดเดี่ยว งานสอนของครูเพิ่มความรู้สึกผูกพันต่อพันธกิจและเป้าหมายของโรงเรียนมากขึ้น โดยเพิ่มความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติให้บรรลุพันธกิจอย่างแท้จริงจนเกิดความรู้สึกว่าต้องการร่วมกันเรียนรู้และรับผิดชอบต่อพัฒนาการโดยรวมของนักเรียน ถือเป็น “พลังการเรียนรู้” ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนให้มีผลดียิ่งขึ้น กล่าวคือ มีการค้นพบความรู้และความเชื่อที่เกี่ยวกับวิธีการสอน และตัวผู้เรียน ซึ่งที่เกิดจากการคอยสังเกตอย่างสนใจ รวมถึงความเข้าใจในด้านเนื้อหาสาระที่ต้องจัดการเรียนรู้ได้แตกฉาน ยิ่งขึ้นจนตระหนักถึงบทบาทและพฤติกรรมการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด อีกทั้ง การรับทราบข้อมูลสารสนเทศต่างๆ ที่จำเป็นต่อวิชาชีพได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็วขึ้น ส่งผลดีต่อ การปรับปรุงพัฒนางานวิชาชีพได้ตลอดเวลา เป็นผลให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะพัฒนาและอุทิศตนทางวิชาชีพเพื่อศิษย์ซึ่งเป็นทั้งคุณค่าและขวัญกำลังใจต่อการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้นที่สำคัญ คือยังสามารถลดอัตรา การลาหยุดงานน้อยลงเมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนแบบเก่ายังพบว่ามีความก้าวหน้าในการปรับเปลี่ยนวิธีการ จัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับลักษณะผู้เรียนได้อย่างเด่นชัด และรวดเร็วกว่าที่พบในโรงเรียนแบบเก่า มีความผูกพันที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ให้ปรากฏอย่างเด่นชัดและยั่งยืน Hord (1997: อ้างอิงใน ดร. กมลวรรณ ทิพยเนตร, 2561, น. 34)

ประเด็นที่ 2 ผลดีต่อผู้เรียน พบว่า PLC ส่งผลต่อผู้เรียน กล่าวคือ สามารถลดอัตราการตกซ้ำชั้น และจำนวนชั้นเรียนที่ต้องเลื่อนหรือชะลอการจัดการเรียนรู้ให้น้อยลง อัตราการขาดเรียนลดลง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และวิชาการอ่านที่สูงขึ้นอย่างเด่นชัด เมื่อเทียบกับโรงเรียนแบบเก่า สุดท้าย คือ มีความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิหลัง ไม่เหมือนกันและลดลงชัดเจน Hord (1997: อ้างอิงใน ดร. กมลวรรณ ทิพยเนตร, 2561, น. 34)

สรุปได้ว่า การพัฒนาสถานศึกษาสู่ความสำเร็จด้วยกระบวนการ PLC เป็นการรวมตัวของบุคลากรทางการศึกษาที่มีเป้าหมายเดียวกัน เพื่อนำความรู้ประสบการณ์ปัญหาต่างๆในการจัดการเรียนรู้ และสื่อการจัดการเรียนรู้ของตนเองมาแบ่งปัน ส่งผลดีต่อครูผู้สอนและผู้เรียนในหลายๆด้าน นำไปสู่การความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนจนเกิดนวัตกรรมการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามบริบทของโรงเรียน

องค์ความรู้จากการศึกษา

สรุป

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นเครื่องมือสำคัญเพื่อขับเคลื่อนการเรียนรู้ในยุคปฏิรูปการศึกษา รวมทั้งผู้บริหารสถานศึกษาถือผู้นำที่มีส่วนในการขับเคลื่อนองค์กรไปสู่เป้าหมายและความสำเร็จ ทำให้ผู้สอนมีความรู้ในสิ่งที่สอนเพิ่มมากขึ้น ได้รับการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ตลอดจนสมรรถนะอื่นๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ร่วมมือกัน ช่วยเหลือ สนับสนุน และส่งเสริมซึ่งกันและกัน สร้างการมีส่วนร่วมในโรงเรียนมากขึ้น ยอมรับฟังความคิดเห็น นำไปสู่การปรับกระบวนการบริหาร สร้างความเป็นกันเองไปสู่บรรยากาศแห่งมิตรภาพในองค์กร ดังนั้นกระบวนการ PLC จึงเป็นกระบวนการหนึ่งที่สามารถนำมาพัฒนาประสิทธิภาพเป็นการยกระดับการศึกษาทั้งระบบ และพัฒนา

การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4

“GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2022 iHappiness: ความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืนในยุคสังคมดิจิทัล”

คุณลักษณะของผู้เรียนให้ทัดเทียมกับสากล เสริมสร้างทักษะการเรียนรู้แห่งอนาคตและพัฒนาการบริหารจัดการสถานศึกษาได้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ ทิพยเนตร. (2561). การพัฒนาครูในการสร้างนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กระบวนการ สร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning community: PLC). ทุนสนับสนุนการวิจัย จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- การณัฐพิชชา กชกานน, สุดารัตน์ อินทรรัตน์, ปุณญาพัฒน์ จันทร์เพชร. (2561). การขับเคลื่อนการศึกษาในระดับโรงเรียนด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ. ในการประชุมระดับชาติ ครั้งที่ 6 ราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงวิจัย. (1044). มหาวิทยาลัยหมู่บ้านจอมบึง.
- กุลธิดา ทุ่งคาโน. (2561). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพบริบทคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. วารสารวิจัยรำไพพรรณี. 12(1), 81.
- พงศรัศม์ เพ็องฟู (ม.ป.ป.). ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC). สืบค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2565. จาก: <http://scimooc.bsru.ac.th/file/article/20210826-123648.pdf>.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนผล (2562). การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC). กรุงเทพฯ: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- วิราวรรณ เพ็ชรนาวา. (2563). แนวทางการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตวิภาวดีกรุงเทพมหานคร. สืบค้นเมื่อ 2 สิงหาคม 2565. จาก: <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3301/1/60260305.pdf>.
- สิรภพ บุญยสิน. (2560). แนวทางการแก้ไขการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยาเขต 1. ปริญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- Hord, S. M. (2003). Learning together, leading together. New York : Teachers College Press.